

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนโดยใช้สื่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิแสนวิทยาปีการศึกษา 2558

ผู้วิจัย นายเมื่อง บุระวงศ์

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้จัดเนื้อหาตั้งแต่ระบบจำนวนเต็ม การหา ห.ร.ม. ,ค.ร.น. เป็นต้น จนกระทั่งผู้วิจัยได้สอนเรื่องประโยชน์ของ ค.ร.น. โดยยกตัวอย่างโจทย์ปัญหาเศษส่วน เมื่อใช้คำถามให้นักเรียนตอบ พบว่านักเรียนโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถเปลี่ยนเศษส่วนเป็นเศษส่วนอย่างต่ำได้ เมื่อตรวจสอบโดยจัดข้อสอบเรื่องเศษส่วนแบบปรนัย เรียงลำดับพื้นฐานการเรียนรู้ พบว่า เรื่องเศษส่วนมีในหลักสูตรอีกทั้งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับต่างๆ บทเรียนเศษส่วนเป็นพื้นฐานสำคัญ ผู้วิจัยพบว่าผลการทดสอบความรู้เรื่องเศษส่วน ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรศึกษาและปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้เรื่องเศษส่วนโดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยมีความเชื่อว่าการปรับกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สื่อ จะทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนสูงขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อการศึกษาผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนโดยใช้สื่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ปีการศึกษา 2558

3. สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้หลังการใช้สื่อมีค่าสูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนการใช้สื่อ

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการแก้ปัญหาการเรียนรู้โดยใช้สื่อที่พัฒนาขึ้นเฉพาะห้องเรียน

4.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 2 จำนวน 30 คน โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ปีการศึกษา 2558

4.3 ระยะเวลาวิจัย ปีการศึกษา 2558

5. นิยามศัพท์ในการวิจัย

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 2 จำนวน 30 คน โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ปีการศึกษา 2558

ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนรู้เฉพาะเรื่อง เศษส่วน

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 ศึกษาหลักสูตรและพื้นฐานของผู้เรียน

6.2 ศึกษาเนื้อหาเรื่องเศษส่วนและออกแบบสื่อการเรียนรู้

6.3 วางแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบูรณาการ

6.4 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

6.5 วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

พบว่า นักเรียนที่ใช้ในการวิจัยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 2 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ปีการศึกษา 2558 เมื่อวัดผลการเรียนรู้ก่อนสอนโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ 30 นาที พบว่า นักเรียนที่สอบผ่านมีจำนวน 2 คน คะแนนเฉลี่ย 4.67 คะแนนเมื่อวัดผลการเรียนรู้หลังสอนโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ 30 นาที พบว่านักเรียนที่สอบผ่านมี จำนวน 15 คน คะแนนเฉลี่ย 8.39 คะแนน ความก้าวหน้าในการเรียนรู้มีคะแนนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 3.71 คะแนน ส่วนใหญ่มีความก้าวหน้า 5 คะแนน

8. สรุปผลการวิจัย

ผลการเรียนรู้หลังการใช้สื่อมีค่าสูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนการใช้สื่อ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบเพิ่มขึ้น 3.72 คะแนนความก้าวหน้าของคะแนนหลังสอนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 3.71 คะแนน

ชื่อเรื่อง รายงานการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ปีการศึกษา 2558

ผู้วิจัย นายวีระศักดิ์ พรหมประศรี

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น

1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. วิธีดำเนินการ

ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ปีการศึกษา 2558

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา จำนวน 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
  2. แผนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
  3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
  4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์
- วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

3. ผลการศึกษา พบว่า

1. ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า โดยรวม $E1/E2 = 82.56/83.65$ เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดพบว่า แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และประสิทธิภาพของแบบฝึกเรื่อง กฎเกณฑ์เบื้องต้นเกี่ยวกับกรณฑ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.12/83.33

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด คือ เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น ส่วนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 น้อยที่สุดคือ เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุข

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา ปีการศึกษา 2558

ชื่อผู้วิจัย นายเทพณรงค์ บุตราช

1. ที่มาและความสำคัญ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนในทุกวิชา เด็กนักเรียนควรมีทักษะในการอ่านและการเขียนได้ถูกต้องในกลุ่มภาษาไทย พบว่า จากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนมาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีนักเรียนที่เขียนคำในภาษาไทยไม่ถูกต้อง จึงเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขและพัฒนาเด็กที่ดีให้ดีขึ้น ฉะนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีการคิดวิธีการที่จะแก้ไขปัญหานี้ โดยการนำแบบฝึกเขียนไทยมาให้ให้นักเรียนได้ฝึกทำ เพื่อจะได้เขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง และมีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเกณฑ์ดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ปัญหาการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหัดเขียนไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 4 จำนวน 20 คน
2. ตัวแปรต้นการฝึกเขียนคำภาษาไทย
3. ตัวแปรตาม ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 4

3. วิธีดำเนินการ

1. ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยประมาณ 10 นาที ก่อนการฝึกและสรุปผล

2. ฝึกเขียนคำประกอบภาพและเขียนคำในมาตราแม่ ก กา ประมาณ 10 นาที
3. ทดสอบความสามารถในการเขียนคำประกอบภาพและเขียนคำที่สะกดใน

มาตรา แม่ ก กา

4. ฝึกเขียนคำที่สะกดในแม่ กก ประมาณ 10 นาที
5. ทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก แม่ กด
6. ฝึกเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กน ประมาณ 10 นาที

7. ทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่สะกดในมาตรา แม่ กบ แม่ กน
8. ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย
9. สรุปรายงานวิจัย

4. สรุปผลการวิจัย

การสรุปในครั้งนี้เป็นการสรุปวิจัยซึ่งยังมีเนื้อหาที่ครูต้องฝึกนักเรียนอีก แต่ช่วงเวลาที่ทำไม่เพียงพอ ครูจึงได้สรุปการวิจัยเท่าที่ครูได้ทำการวิจัยกับนักเรียนครูได้ทำชุดฝึกให้แก่ นักเรียนซึ่งก่อนที่นักเรียนจะทำชุดฝึก ครูจะอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนทุกครั้ง ชุดฝึกที่ครูได้จัดทำขึ้นครูเริ่มจากคำที่เขียนง่ายๆ โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดแม่ ก กา ก่อน ในชุดฝึกมีการทบทวนทำหลายๆครั้งอย่างน้อย 10 ครั้ง ในแต่ละมาตรา ทำให้นักเรียนมีการทบทวนและฝึกความจำในนักเรียนบางคนก็ยังไม่ค่อยมีสมาธิยังไม่ค่อยได้ แต่ครูก็พยายามคิดแบบฝึกสอดแทรกในแต่ละมาตราตัวสะกดมากกว่า 10 ชุด เพื่อให้นักเรียนจะได้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ครูควรหาคำง่ายและเริ่มหาคำที่ยากขึ้น ครูจะฝึกจนนักเรียนสามารถเขียนคำได้และนำคำมาแต่งประโยคได้จากการวิจัยในครั้งนี้ครูยังทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น นักเรียนสามารถที่จะได้ตอบกับครู ได้อย่างมั่นใจซึ่งจะแตกต่างกับนักเรียนได้ร่วมเรียนกับเพื่อนเก่งครูจะสังเกตได้จากที่นักเรียนได้ตอบครู นักเรียนมีความสุขและดีใจที่สามารถตอบได้ถูกและเขียนถูก

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	นางสาวจรรุวรรณศรีชนกมาตา

1.วัตถุประสงค์

- 1.สร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
- 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- 3.ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 1.แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 เล่ม
- 2.แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้
- 3.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 50 ข้อ
- 4.แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 20 ข้อ

3. ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 82.25 /83.80 ซึ่งทั้งประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E1/E2)มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 80/80

2 .ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 4.75 หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านลักษณะรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 ด้านสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67

ชื่อเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาศาสตร์ เรื่องไฟฟ้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา ปี
การศึกษา 2558

ผู้วิจัย นางวารุณี เอกมาตร

1. ที่มาและความสำคัญ

การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์การลงมือปฏิบัติกิจกรรมและการทดลองที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำผู้เรียนไปสู่การพัฒนาตนเองให้กับผู้เรียนวิทยาศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จ โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยาได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้มีการสืบเสาะหาความรู้ใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และวิธีทางวิทยาศาสตร์ ได้ฝึกทักษะการคิดและการทำกิจกรรมกลุ่ม รวมทั้งได้ฝึกใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานได้อย่างคล่องแคล่ว

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง ไฟฟ้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
3. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องไฟฟ้า
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องไฟฟ้า

3. การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ไฟฟ้า
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ไฟฟ้า
3. แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม

สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้วิเคราะห์

ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลัง

4.สรุปผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง ไฟฟ้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา มีคุณภาพและความเหมาะสม อยู่ในระดับดีมาก ($X=4.79$, $S.D=0.41$) และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ไฟฟ้า มีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.80/81.04$

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง ไฟฟ้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง ไฟฟ้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา มีค่าเท่ากับ 0.6805 หมายถึง นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68.05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ไฟฟ้าที่สูงขึ้น

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง ไฟฟ้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X=4.46$, $S.D.=0.61$)

- ชื่อเรื่อง** การใช้กระบวนการคิดเชิงมโนทัศน์ รูปแบบผังแสดงความสัมพันธ์ของ เหตุการณ์ต่างๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนวิชาประวัติศาสตร์ในหัวข้อเรื่องเหตุการณ์ สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศออสเตรเลีย ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
- ผู้วิจัย** นายคำรณ เอกมาตร

1.ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในวิชาประวัติศาสตร์ ส 23102 ในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้สอนพบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาและมีทักษะ เกี่ยวกับ กระบวนการคิด ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่เป็นองค์ประกอบ มีการจัดระบบจัดลำดับความสำคัญ เพื่อสร้าง มโนทัศน์ในการเข้าใจเรื่องราวต่างๆน้อย โดยสังเกตได้จากการเก็บคะแนนสอบ คะแนนการทำงาน และการสอบถาม ซึ่งการที่ นักเรียนไม่อาจทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในภาพรวมได้ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญมากใน วิชาประวัติศาสตร์

2.วัตถุประสงค์

การศึกษาการใช้กระบวนการคิดเชิงมโนทัศน์ รูปแบบผังแสดงความสัมพันธ์ของ เหตุการณ์ต่าง (Time line) เพื่อพัฒนาผู้เรียนวิชาประวัติศาสตร์ในหัวข้อเรื่องเหตุการณ์ สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศออสเตรเลีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนในวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้กระบวนการคิดเชิงมโนทัศน์

3.วิธีดำเนินการ

ประชากรกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 4 เครื่องมือ ได้แก่

1. แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรม
2. แบบบันทึกการทำกิจกรรมและประเมินกลุ่มของนักเรียน
3. แบบบันทึกการและประเมินผลงานนักเรียน

วิธีดำเนินการ-การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลการทำแบบทดสอบก่อนวิจัย(ก่อนเรียน)
2. แบบบันทึกการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน/ประเมินกลุ่ม
3. แบบบันทึกประเมินผลงานรายกลุ่ม

4. เก็บรวบรวมข้อมูลการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

การใช้กระบวนการคิดเชิงมโนทัศน์ รูปแบบผังแสดงความสัมพันธ์ของ เหตุการณ์ต่างๆ ในวิชาประวัติศาสตร์ สามารถทำให้นักเรียนมีผลการพัฒนา การเรียนรู้ ของนักเรียนดีขึ้นโดยดูจากข้อมูลคะแนนเฉลี่ยก่อน = 26.72 และหลัง = 38.87 และร้อยละ ความก้าวหน้า = 11.55

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ชื่อเรื่อง การพัฒนาชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุลและสภาพยืดหยุ่น
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา

ผู้วิจัย นายสายันต์ ยืนยง

1. ที่มาและความสำคัญ

สมบัติของวัตถุที่เปลี่ยนแปลงรูปร่างได้เมื่อมีแรงกระทำ และจะกลับคืนสู่รูปร่างเดิมได้เมื่อหยุดออกแรงกระทำต่อวัตถุนั้นตัวอย่างวัสดุที่มีสภาพยืดหยุ่น เช่น ฟองน้ำ และสมบัติสภาพยืดหยุ่นของวัสดุนี้มีประโยชน์ในงานทางช่างและทางอุตสาหกรรมเป็นอย่างยิ่ง เช่น ในการเลือกวัสดุเพื่อใช้เป็นโครงสร้างอาคารสะพาน หรือชิ้นส่วนของเครื่องกล วิศวกรหรือผู้ออกแบบจะต้องพิจารณาสมบัติสภาพยืดหยุ่นของวัสดุที่จะนำมาใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับงาน วัสดุหลายชนิดมีทั้งสภาพยืดหยุ่นและสภาพพลาสติกในตัวเองโดยมีสภาพยืดหยุ่นเมื่อแรงกระทำน้อยๆ และมีสภาพพลาสติกเมื่อมีแรงกระทำมากๆ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถนำไปใช้หรือแก้ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุรอบตัวหรือการทำงานได้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้สอนควรออกแบบสื่อเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมและได้ลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาสู่การมีทักษะชีวิตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

การศึกษาเพื่อพัฒนาชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์ เรื่อง สภาพสมดุลและสภาพยืดหยุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อ

2.1 เพื่อพัฒนาชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์ เรื่อง สภาพสมดุลและสภาพยืดหยุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่อง สภาพสมดุลและสภาพยืดหยุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมเรื่อง สภาพสมดุลและสภาพยืดหยุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. การดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา
ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือ ประกอบด้วย

1. ชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุลและยืดหยุ่น
  2. คู่มือการใช้ชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุลและยืดหยุ่น
  3. แผนการจัดการเรียนการสอนวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุลและยืดหยุ่น
  4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุลและยืดหยุ่น มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.24–0.84 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93
  5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุลและยืดหยุ่น
- สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test

4. ผลการวิจัยพบว่า

ชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุลและยืดหยุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.29/81.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์เรื่องสภาพสมดุลและสภาพยืดหยุ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.53 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดสื่อประสมวิชาฟิสิกส์เรื่อง สภาพสมดุลและสภาพยืดหยุ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.39) และความพึงพอใจรายชื่อในระดับมากที่สุด

ชื่อเรื่อง การใช้ 7 คำถามสำคัญเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา

ผู้วิจัย นางสาวณัฐริกา อุปพงษ์

1.ที่มาและความสำคัญ

การใช้คำถาม หมายถึง การใช้ประเภทของคำถามเป็นและรู้จักลักษณะการถามที่ดี การใช้ประเภทของคำถามทั้งคำถามง่ายและคำถามยาก หรือทั้งคำถามแคบและคำถามกว้าง หรือทั้งคำถามระดับต่ำและคำถามระดับสูง การถามคำถามในห้องเรียน อาจมีความเป็นไปได้ดังนี้

1. ครูเป็นผู้ถามคำถามให้ผู้เรียนตอบ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันถามคำถาม ร่วมกันอภิปราย
3. นักเรียนเป็นผู้ถามคำถาม ส่วนลักษณะการถามคำถามที่ดีนั้น เป็นศิลปะในการถามคำถามที่ทำให้สามารถกระตุ้นการคิดของเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าตอบสนองและกล้าย้อนกลับ

ความสำคัญของการใช้คำถาม

1. ใช้เป็นสื่อสำหรับสำรวจและทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะเป็นสื่อนำไปสู่การเรียนการสอนบทเรียนใหม่และประสบการณ์ใหม่
2. ใช้กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ครูอาจใช้คำถามเพื่อเร้าความสนใจของนักเรียนได้ทุกขั้นตอนในการเรียนการสอน เช่น การใช้คำถามเพื่อเริ่มต้นบทเรียน ถามให้นักเรียนให้ยกตัวอย่างใช้เป็นสื่อเชื่อมโยงหรือเริ่มต้นการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียน เพราะนักเรียนจะตอบคำถามของครูได้หากสนใจเรียนตลอดเวลา
3. ใช้เสริมสร้างความสามารถทางความคิดให้แก่ นักเรียน ช่วยให้นักเรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผลและหาความรู้ได้ด้วยตนเอง
4. คำถามที่ดีจะช่วยให้มีการอภิปรายต่อเนื่อง เป็นการขยายความคิดและแนวทางในการเรียนรู้และข้อเสนอหลักเกณฑ์ใหม่ๆ
5. การใช้คำถาม ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น ทำให้นักเรียนมีโอกาสตอบคำถาม เสนอความคิดเห็นและตั้งคำถาม รวมทั้งได้ร่วมกิจกรรมอื่นๆ ด้วย

6. ช่วยให้นักเรียนพยายามค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติม เพื่อที่จะนำมาตอบคำถามของครู
7. ใช้ช่วยทบทวนหรือสรุปบทเรียนให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน
8. ใช้ช่วยประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู

2. วัตถุประสงค์

การวิจัยการใช้ 7 คำถามสำคัญเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาของเศรษฐกิจ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. เพื่อสร้างแผนการสอนที่ใช้ 7 คำถามสำคัญเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาของเศรษฐกิจ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาผลการใช้ 7 คำถามสำคัญเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาของเศรษฐกิจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การดำเนินการ

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องเศรษฐกิจเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ เพื่อวัดและประเมินความคิรวบยอดและความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
3. ใบงาน แบบคำถามแบบประเมินและเกณฑ์คุณภาพ

3. สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแผนการสอนหน่วยการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงและศึกษาผลการใช้ 7 คำถามสำคัญเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ แบบการเขียนบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ของครู แบบการเขียนบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน ใบงาน แบบคำถาม

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์การใช้ 7 คำถามเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังการจัดกิจกรรมของนักเรียนพบว่า การใช้ 7 คำถาม นักเรียนมีการตอบคำถามความถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับคำถามมาก อยู่ในระดับคุณภาพดี (3.33) คือมีการตอบคำถามถูกต้องเหมาะสม

แสดงให้เห็นได้ว่าการใช้คำถามสำคัญเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังการส่งผลต่อการพัฒนาการคิดของนักเรียน โดยเฉพาะการใช้ชุดคำถามที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องจะนำไปสู่ความคิดมีทัศนในขั้นสูงได้

อภิปรายผล

จากการศึกษาการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิแสนวิทยาที่ใช้ 7 คำถาม เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลังการจัดกิจกรรมการสอนพบว่า นักเรียน ร้อยละ (69.76) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีและดีมาก แสดงให้เห็นว่าแผนการสอนที่กำหนดให้นักเรียนใช้ 7 คำถาม นักเรียนเกิดการพัฒนาความคิดอันเนื่องมาจากการวางแผนลำดับขั้นตอนการใช้คำถามที่ดี นำไปสู่การพัฒนาความคิด โดยเฉพาะการใช้ชุด 7 คำถามที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องไปสู่ความคิดที่เป็นมีทัศนในขั้นสูงได้ นักเรียนมีพฤติกรรมที่กระตือรือร้น ตั้งตัวร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจมีความพร้อมรับกับการเรียนรู้ในเนื้อหาที่เตรียมไว้

ชื่อเรื่อง รายงานผลการใช้เอกสารประกอบการเรียนชุด ภูมิหายน่ารู้คู่เด็กไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้วิจัย นางสาวสุจินต์ จันตาทกุล

1. ที่มาและความสำคัญ

จากสภาพการจัดการเรียนรู้เรื่องภูมิหายในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การสร้างความน่าสนใจให้บทเรียนและเอกสารประกอบการเรียน จะมีส่วนสำคัญกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นและมีความสะดวกในการนำมาประกอบการเรียน รวมทั้งมีเนื้อหาที่ได้รับการออกแบบให้เข้าใจและพอเหมาะไม่ง่ายและไม่ยากเกินไป จึงทำหน้าที่ของครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาหาวิธีการหรือรูปแบบที่จะทำให้นักเรียนหรือเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนนั้นน่าสนใจให้มากที่สุด

2. วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน ชุดภูมิหายน่ารู้คู่เด็กไทย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียน

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน ชุด ภูมิหายน่ารู้คู่เด็กไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วยการสร้างเครื่องมือ การพัฒนาเครื่องมือ และการทดสอบเครื่องมือ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้รายงานนำเอกสารประกอบการเรียน ชุด ภูมิหายน่ารู้คู่เด็กไทยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยดำเนินการสอนร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ วัดผลก่อนและหลัง แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนชุด ภูมิหายน่ารู้คู่เด็กไทย โดยใช้เกณฑ์ 80/80 สอบถามความคิดเห็น

4. ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพ E1/E2 ของเอกสารประกอบการเรียน ชุดกฎหมายน่ารู้คู่เด็กไทย ประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละ 86.72 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ร้อยละ 86.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน ชุดกฎหมายน่ารู้คู่เด็กไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน ชุดกฎหมายน่ารู้คู่เด็กไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับความถูกต้องเหมาะสมมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

- ชื่อเรื่อง** การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่องคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d, -ed โดยใช้แบบฝึก การอ่านออกเสียงคำกริยา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ของโรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา
- ผู้วิจัย** นางสาวจุฑามาศ ไชยภักดี

ที่มาและความสำคัญ

เนื่องจากในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม รหัสวิชา อ420202 ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยาจำนวน 26 คน ซึ่งในจำนวนนักเรียนทั้งหมดนี้ถูกจัดแบบคละความสามารถ รายวิชานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

จากการสังเกตการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 พบว่านักเรียนอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed ไม่ถูกต้อง และยังทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอีกด้วย จากการสังเกตขณะที่ได้จัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ทำให้ทราบถึงปัญหาที่ทำให้นักเรียนอ่านคำกริยาเหล่านี้ไม่ถูกต้อง คือ ประการแรก นักเรียนขาดความรู้พื้นฐานในการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed ซึ่งถ้าหากไม่ได้รับการแนะนำหลักการอ่านที่ถูกต้องก็จะทำให้นักเรียนอ่านผิดไปตลอด ประการที่สอง นักเรียนขาดการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed ประการที่สาม นักเรียนขาดการเอาใจใส่และการสังเกตวิธีการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม d และ ed ที่ถูกต้อง ประการสุดท้าย ครูขาดการเอาใจใส่ในการอ่านออกเสียงคำกริยาเหล่านี้แก่นักเรียน และมองข้ามความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำกริยาเหล่านี้

จากการสอบถามครูสอนวิชาภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ได้ให้ความเห็นตรงกันว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ควร และยังขาดพื้นฐานและการเอาใจใส่ในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ อีกทั้งไม่ค่อยมีกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนมากนัก

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ เป็นสื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และได้ฝึกทักษะการ

อ่านออกเสียงโดยตรงด้วยตนเอง และยังส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและรักการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่รับผิดชอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d, -ed ขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 26 คน เพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักการอ่านออกเสียงคำกริยาเหล่านี้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีและมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้แบบฝึกในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่องคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d, -ed สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 26 คน มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่องคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d, -ed ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตัวแปรต้นคือ การใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed

ตัวแปรตามคือ ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึก หมายถึง สื่อที่จัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่องคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed แบบฝึกจะประกอบไปด้วยแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำกริยา แบบฝึกการอ่านออกเสียงประโยค แบบฝึกการอ่านออกเสียงเรื่องสั้น แบบทดสอบการฟัง และใบความรู้เรื่องหลักการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed ที่ถูกต้อง

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 26 คน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา ปีการศึกษา 2556

วิธีดำเนินการ

1. กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนโพธิแสนวิทยาอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม รหัส อ20202 จำนวน 26 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่อง คำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed

2.1.1 แบบฝึกการอ่านคำกริยา

2.1.2 แบบฝึกการอ่านประโยค

2.1.3 แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้น

2.1.4 แบบทดสอบการฟัง

2.2 ใบความรู้เรื่องหลักการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ ed

2.3 แบบทดสอบก่อน-หลังเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ ed

2.4 แบบประเมินการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ ed ของนักเรียน

3. ขั้นตอนการดำเนินการแก้ปัญหา

ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำกริยา นักเรียนจะได้ฝึกอ่านออกเสียงคำกริยาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเป็นเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง มีการทดสอบการอ่านออกเสียง 3 ครั้ง และทดสอบการฟัง 3 ครั้ง

3.1 ชั้นเตรียม

3.1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่อง คำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งประกอบไปด้วย

- แบบฝึกการอ่านคำกริยา

- แบบฝึกการอ่านประโยค

- แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้น

-แบบทดสอบการฟัง

2) ใ้บ้ความรู้เรื่องหลักการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d

และ ed

3) แบบทดสอบก่อน -หลังเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ Ed

4) แบบประเมินการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ ed ของนักเรียน ซึ่งแจ้งกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่องคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed และสร้างข้อตกลงกันว่านักเรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมตามวันเวลาที่กำหนด (เข้าช้าไม่เกิน 5 นาที) ถ้านักเรียนเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จะได้คะแนนสะสมเป็นคะแนนระหว่างเรียนในส่วนของลักษณะที่ฟังประสงค์ ซึ่งนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนจะต้องผ่านการวัดความรู้พื้นฐานเรื่องนี้ ถ้าไม่ผ่านต้องเรียนซ่อมเสริม จนกว่าจะผ่าน

3.2 ชั้นแก้ปัญหา

3.2.1 ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน เรื่องการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ ed จำนวน 20 ข้อ

3.2.2 ดำเนินการพัฒนาทักษะ

การพัฒนาทักษะครั้งนี้ใช้เวลาในช่วงชั่วโมงอิสระ ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นคาบอิสระของนักเรียนชั้นม.ปลาย และเป็นช่วงที่ผู้วิจัยไม่มีชั่วโมงสอน และอาจเปลี่ยนแปลงเวลาบ้างในบางสัปดาห์ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเวลา (แต่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาทักษะ ในทุก ๆ สัปดาห์ ตามวันและเวลาที่กำหนด) โดยการดูแลของผู้วิจัย (เนื้อหาบทเรียนเรื่องนี้ใช้เวลาเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ 2 ชั่วโมง และพัฒนาต่อเนื่องจนครบกำหนด 10 โมง) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.2.3 นักเรียนศึกษาใ้บ้ความรู้เรื่องหลักการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed

3.2.4 ครูอธิบายหลักการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed พร้อมทั้งให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม

3.2.5 นักเรียนทดสอบการอ่านออกเสียงคำกริยากับครูทีละคนจากนั้นนักเรียนรับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกต่างๆ และต้องทำการทดสอบการอ่านหลังจากได้รับการฝึกอ่านแบบฝึกนั้นๆ เสมอ ซึ่งเริ่มต้นจากการหัดอ่านออกเสียงจากแบบฝึกการอ่านคำกริยา แบบฝึกการอ่านประโยค แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้น และแบบทดสอบการฟัง ตามลำดับ

3.2.6 ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนเรื่องคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

- 1) ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในเนื้อหาเรื่อง คำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed
- 2) บันทึกคะแนนในแบบประเมินการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ ed ของนักเรียนทุกครั้งที่มีการทดสอบด้วยแบบฝึกต่างๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- 3) เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกทักษะครบทุกแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว ให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง คำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d และ -ed

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ

- 1) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2) เปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนโดยมีการจัดระดับคุณภาพของคะแนนสอบหลังเรียน ไว้ดังนี้

ดีมาก	คือ คะแนนสอบตั้งแต่ร้อยละ	80 ขึ้นไป
ดี	คือ คะแนนสอบตั้งแต่ร้อยละ	70 – 79
ปานกลาง	คือ คะแนนสอบตั้งแต่ร้อยละ	60 – 69
อ่อน	คือ คะแนนสอบต่ำกว่าร้อยละ	60
เกณฑ์ผ่านคือตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป		

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสังเกตพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม -d,-ed โดย
ใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำกริยาแบบต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ สรุป นำเสนอใน
รูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่องคำกริยาช่องที่ 2 ที่
เติม -d,-ed โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำกริยา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
4/1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยาจำนวน 26 คน ปรากฏผลดังตาราง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยใช้ Story map สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยาปีการศึกษา2558

ผู้ดำเนินการ นางเสาวรัตน์ ไชยตันเทือก

1. วัตถุประสงค์

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยใช้ Story map สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ครังนี้

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้ Story map ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา

2. เพื่อพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้จำนวน 14 แผนและเพื่อหาดัชนีประสิทธิภาพประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้story map มัธยมศึกษาปีที่3

วิธีการดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3ปีการศึกษา 2558 ห้อง 3/3 จำนวน 30คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษา อังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้ Story mapชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยาที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ชุดกิจกรรมการเขียนโดยใช้ Story map

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนภาษา อังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้story map ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา มีประสิทธิภาพเท่ากับ เท่ากับ 80.18 /82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6277 หรือ คิดเป็นร้อยละ 62.77 ที่นักเรียนมีการพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 82.40

สรุป การวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้ story map ชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3 โรงเรียน.ครั้งนี้ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้story mapเป็นแผนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความสุขสนุกสนานจากการเรียน มีความ
กระตือรือร้น ดังนั้นครูผู้สอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียน โดยใช้แผนการ
จัดการเรียนรู้ story map ให้มากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการเรียนวิชาศิลปะ ภาพทิวทัศน์สัตว์ใต้ท้องทะเล ป. ปลายชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1/4

ชื่อผู้วิจัย นายเข้มเพชร ศรีทอง

สภาพปัญหา

จากการตรวจผลงานภาคปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนชั้น
ม. 1/4 จำนวน 19 คน จากจำนวนเต็ม 33คน เขียนภาพทิวทัศน์สัตว์ใต้ท้องทะเลมี
ข้อบกพร่องด้านการใช้สี แสงเงายังผิดอยู่มาก เช่น ปะการัง ไขดหินในท้องทะเล ฟีชที่เกิด
ในน้ำใต้ท้องทะเลยังขาดความสมดุล ค่าของสี โทนของสี และชนิดของปลาในใต้ท้องทะเล
ยังใช้สีไม่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการแก้ไข ในการพัฒนานักเรียนชั้น ม. 1/4
โดยใช้กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์พัฒนานักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ทางเลือกที่คาดว่าจะแก้ไข

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการวาดภาพทิวทัศน์สัตว์ใต้ท้องทะเลเป็น
รายบุคคล
2. ครูให้นักเรียนฝึกแรเงาและระบายสีภาพทิวทัศน์บ่อยๆ
3. ครูให้นักเรียนหาภาพจากแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด หรือภาพประกอบการ
เรียนสัตว์น้ำเต็ม
4. ครูหาภาพเหมือนจริงหรือวาดภาพให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างประกอบ
การสอน
5. บันทึกการสังเกตนักเรียนขณะฝึกวาดภาพเป็นรายบุคคล
6. สรุปและประเมินผลงานภาคปฏิบัติของนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อส่งเสริมการวาดภาพทิวทัศน์สัตว์ใต้ท้องทะเลและภาพทิวทัศน์ทั่วไป ได้
ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบศิลป์
2. เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการวาดภาพระบายสีในระดับชั้นสูงขึ้นไป

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ตรวจผลงานภาคปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด
2. บันทึกนักเรียนที่ไม่มีความพร้อมด้านการวาดภาพระบายสี ชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 1/4 จำนวน 19 คน
3. วางแผนการจัดกิจกรรม

4. จัดเตรียมอุปกรณ์และสื่อในการจัดกิจกรรม
5. นักเรียนปฏิบัติเป็นรายบุคคล
6. สังเกตและประเมินผลงานภาคปฏิบัติของนักเรียน
7. ประเมินผลงานนักเรียนเป็นรายบุคคล
8. สรุปพัฒนาการของนักเรียนในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง
9. รวบรวมข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 มีการพัฒนาการวาดภาพและการให้สีภาพ
ทิวทัศน์สัตว์ใต้ท้องทะเลได้ดีขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยครั้งแรกของผู้เรียนเท่ากับ 5.84 คะแนนเฉลี่ย
ครั้งหลังของผู้เรียนเท่ากับ 11.89 ดังนั้นผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เท่ากับ $11.89 - 5.84$
 $= 6.05$ แสดงให้เห็นว่าการให้ความรู้ความใกล้ชิดให้คำปรึกษาแนะนำในการทำงานของ
ผู้เรียนแล้วเก็บรวบรวมข้อมูล การบันทึกคะแนนในการทำงานของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
จะเห็นว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานและมีพัฒนาการที่ดีมากขึ้น

ชื่อเรื่อง “เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

ชื่อผู้วิจัย นายบุญญพัฒน์ ซาปากดี

ที่มาและความสำคัญ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครองในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนมาสร้างเสริม พัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ของโรงเรียนโพธิแสนวิทยา จำนวน 10 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา
3. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองได้แก่
    - 3.1.1 วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
    - 3.1.2 ความขยันอดทนทางการเรียน
    - 3.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม

2. ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการ ควบคุม อารมณ์ จิตใจ ร่างกาย ให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ ได้

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ตามมาตรฐานสูงสุดหรือเป็นไปตามที่นักเรียนวางไว้ โดยนักเรียนได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 การศึกษา 2558 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนต่อและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน

3.2 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาสภาพความมีวินัยใน ตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 การศึกษา 2558 โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

3.2.1 ความมีวินัยในห้องเรียน

3.2.2 ความขยันอดทน

3.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน พบว่า

1.1 ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 66.27 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 36.73 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการไม่นำวิชาอื่นๆ มาทำ ขณะที่เรียนวิชาหนึ่งอยู่

1.2 นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนที่ทำบางครั้งมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.67 % นักเรียนที่ทำประจำมี 12.24 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 4.08 % แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมักชอบพูดคุยกันมากขณะที่ครูสอน เป็นพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุง เพื่อให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

1.3 นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 % ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้ง และไม่เคยทำรวมกันแล้วมีถึง 48.96 % แสดงให้เห็นว่า นักเรียน 2 กลุ่มหลังนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงเจตคติเกี่ยวกับวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง

1.4 เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 97.96 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง มี 2.04% ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย แสดงว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีมากที่จะไม่กระทำการแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ

1.5 นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 86.67 % นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 14.29 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 2.04 % แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดี ไม่ประพฤติตนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน ส่วนนักเรียนที่ปฏิบัติตนในลักษณะดังกล่าวบ้างและทำประจำ คงต้องพิจารณาสาเหตุของการปฏิบัติและหาแนวทางแก้ไขต่อไป

1.6 นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 86.67% นักเรียนที่ไม่เคยทำมี 12.24 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 4.08% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ควรได้รับการปรับปรุงพฤติกรรมเรื่องเกี่ยวกับการเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะของวัยและเพศของนักเรียน ต้องจึงพิจารณาปรับลดพฤติกรรมดังกล่าว

1.7 นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูน ขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 75.51% นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 20.41% ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 4.08% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการไม่ปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม ส่วนนักเรียนที่ทำเป็นบางครั้งหรือทำประจำควรที่จะได้รับการอบรมให้พิจารณาถึงข้อเสียของพฤติกรรมดังกล่าวและงดเว้นพฤติกรรมนี้เสีย

1.8 นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ทำบางครั้งมีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 51.02 % นักเรียนที่ไม่เคยทำมี 48.98 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มี แสดงว่ายังคงมีพฤติกรรมลอก-การบ้านเพื่อนอยู่อีกพอควร จึงต้องมีการหาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนว่าเป็นเพราะสาเหตุใด เช่น เวลาเรียนนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนจึงทำไม่ได้ การบ้านมากจนทำไม่ทัน นักเรียนเกียจคร้านไม่ยอมทำแต่กลัวความผิดจึงมาลอกการบ้านเพื่อให้มีส่งครู ฯลฯ

1.9 เมื่อใดที่รู้สึกไม่เข้าใจ นักเรียนจะถามครู นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 66.27 % นักเรียนที่ทำประจำมี 20.41 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 48.98 % แสดงว่านักเรียนมีแนวโน้มทางเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาเรียนของตนเองให้ดีขึ้น เมื่อไม่เข้าใจนักเรียนต้อง กล้าที่จะถามครู แต่ก็ต้องพัฒนาในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยทำเลยให้มีพฤติกรรมด้านนี้ให้มากขึ้น จากการพิจารณาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 การศึกษา 2558 จำนวน 10 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีถึงดีมาก ส่วนกลุ่มนักเรียนที่ยังมีเจตคติและพฤติกรรมที่ไม่ดี สมควรที่จะค้นหาสาเหตุของแต่ละบุคคลและในแต่ละกรณี เพื่อทำการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนต่อไป

ชื่อเรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีชุดเสริมทักษะงานประดิษฐ์และงานช่าง

ชื่อผู้วิจัย นายไพฑูรย์ สุริยะศรี

1. ความเป็นมาและสภาพของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายจากกระแสโลก สังคมจะพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้เกิดกระแสและค่านิยมใหม่ๆ ที่หลากหลาย การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว เช่นนี้ประเทศไทยต้องดำรงสถานะที่มีความได้เปรียบและความสามารถในการแข่งขัน โดยปัจจัยสำคัญที่จะสามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายดังกล่าวได้ คือ คุณภาพของคน โดยใช้ “การศึกษา” เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพซึ่งหากคนมีคุณภาพแล้วย่อมส่งผลให้สังคมและประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง การศึกษา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถ มีศักยภาพเต็มสมบูรณ์ตามอัตภาพของแต่ละบุคคล เมื่อจัดการศึกษามีคุณภาพแล้วการพัฒนาชุมชนสังคม และประเทศก็สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะมีทรัพยากรบุคคลที่ดี

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะงานประดิษฐ์และงานช่าง
- 2.2 เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวัสดุเศษสิ่งเหลือใช้
- 2.4 เพื่อใช้เป็นสื่อเผยแพร่แบบฝึกเสริมทักษะงานประดิษฐ์และงานช่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 2.5 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้แบบฝึก และหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะงานประดิษฐ์และงานช่าง.

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถประดิษฐ์ของเล่นจากเศษวัสดุได้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะงานประดิษฐ์และงานช่างในการจัดกระบวนการเรียนการสอน
- 3.2 แบบฝึกเสริมทักษะได้เผยแพร่ไปยังครูผู้สอนโรงเรียนอื่น
- 3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีระดับความรู้เหมาะสมกับระดับชั้น
- 3.4 นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

4. การดำเนินการ

- 4.1 กลุ่มเป้าหมายได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต23
- 4.2 ตัวแปรที่ศึกษา
  - ตัวแปรต้นได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ สื่อประกอบ
  - ตัวแปรตามได้แก่ ความสามารถในการบอกทำแบบทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนคน
- 4.3 เครื่องมือที่ใช้
  - 4.3.1 นวัตกรรมที่ใช้ในการฝึก
    - แผนการจัดการเรียนรู้
    - ใบความรู้ จำนวน 15 ชุด
    - แบบฝึกเสริมทักษะ 15 ชุด
    - สื่อประกอบการฝึก
  - 4.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการบอกหลักการประดิษฐ์ของใช้จากเศษวัสดุก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
- 4.4 วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
  - 4.4.1 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะงานประดิษฐ์และงานช่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้
  - 4.4.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการทำแบบทดสอบพื้นฐาน ใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียว

4.5.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.5.1 วิเคราะห์คะแนน ความสามารถในการทำแบบทดสอบพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบน (S.D) และค่าร้อยละ

4.5.2 เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการฝึก

5. อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกมีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างยิ่ง ส่งผลให้มาตรฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีระดับสูงขึ้น เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

5.1 แบบฝึกเสริมทักษะงานประดิษฐ์และงานช่าง ชั้น ม.2 เป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว

5.2 แบบฝึกนี้สร้างขึ้นอย่างถูกต้อง ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบเริ่มตั้งแต่เอกสารหลักสูตรและเอกสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร และยังได้รับการแนะนำ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมของเนื้อหา และรูปแบบที่นำเสนอในแบบฝึกเสริมทักษะ การกระบวนกรแก้ปัญหา รวมทั้งการนำแบบฝึกไปทดลองใช้

5.3 การสอนโดยใช้แบบฝึก นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้

5.4 แบบฝึกเรียงลำดับความยากง่ายสอดคล้องตามธรรมชาติการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนรู้ผลการทำแบบฝึกของตนเองทุกครั้ง ทำให้เรียนรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนรู้จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะพื้นฐานงานประดิษฐ์และงานช่าง ชั้น ม.2 มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นตามเกณฑ์ทางการเรียนรู้ที่โรงเรียนตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การศึกษาสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ปีการศึกษา 2558

ชื่อผู้วิจัย นายเจษฎาพงษ์ เชิงชุมพิทักษ์

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

สมรรถภาพทางกายของคนเรามีความแตกต่างกันแต่ละองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต และปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่องตามความต้องการของตน จากสภาพปัจจุบันสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ก็พบปัญหาที่ต้องแก้ไขคือสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนไม่ดีซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งขององค์ประกอบสมรรถภาพทางกายทั้งหมด จึงจำเป็นต้องยิ่งที่ตรงทำการศึกษาปัญหาด้านความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้มีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อการเผยแพร่ความรู้ต่อบุคคลที่สนใจ

3. ขอบเขตการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา ปีการศึกษา 2558

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงข้อมูลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา
2. สามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานภายในภายนอกสถานศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

5. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 โรงเรียนโพธิแสนวิทยา

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดรายละเอียด และวันเวลาที่ดำเนินการเก็บข้อมูลผู้เรียน
2. จัดเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
3. ดำเนินการทดสอบสมรรถภาพทางกายและบันทึกข้อมูลของผู้ทดสอบ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องมือวิเคราะห์ผลการเจริญเติบโตและสมรรถภาพทางกาย โดยสร้างขึ้นจากโปรแกรม Microsoft Excel ใช้เกณฑ์อ้างอิง มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นฐานข้อมูล และประเมินผลผู้เรียนตามเกณฑ์ 5ระดับ ดังนี้

1. เกณฑ์ดีมาก
2. เกณฑ์ดี
3. เกณฑ์ปานกลาง
4. เกณฑ์ต่ำ
5. เกณฑ์ต่ำมาก

8. สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5ปีการศึกษา 2558 สรุปได้ว่า

มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก	คิดเป็นร้อยละ 14.05
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี	คิดเป็นร้อยละ 34.31
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ 38.56
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ	คิดเป็นร้อยละ 0.98
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ ต่ำมาก	คิดเป็นร้อยละ 0.65

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปผลตามเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายนักเรียน 5 ด้าน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5มีสมรรถภาพทางกายอยู่ในเกณฑ์ปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.56 รองลงมาเป็นเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 34.31 เกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 14.05 เกณฑ์ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 0.98และเกณฑ์ต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 0.65 แสดงภาพรวมอยู่ในระดับเกณฑ์คุณภาพระดับดี